

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24Co/32/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2210219244
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 11. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Spálová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2012:2210219244.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľubica Spálová a členov senátu: JUDr. Magdaléna Krajčovičová a Mgr. Dušan Čimo, v právnej veci navrhovateľa: D. F., nar. X.X.XXXX, bytom J. XXX, zastúpeného advokátom: Mgr. Róbert Bános, so sídlom Dunajská Streda, Alžbetínske nám. 1203, proti odporkyni: T. X., nar. XX.X.XXXX, bytom B., G. T. XX, o zaplatenie 1.659,70 Eur s príslušenstvom, na odvolanie odporkyne proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 22.9.2011 č.k. 7C/36/2011-48 - vo vyhovujúcej časti, v spojení s opravným uznesením zo dňa 9.12.2011 č.k. 7C/36/2011-58, takto

rozhodol:

Odvolací súd vo vyhovujúcej časti istiny v sume 801,74 Eur p r i p ú š ť a späťvzatie návrhu, rozsudok súdu prvého stupňa z r u š u j e a konanie z a s t a v u j e .

Rozsudok súdu prvého stupňa vo zvyšnej napadnutej vyhovujúcej časti m e n í tak, že odporkyňa j e p o v i n á zaplatiť navrhovateľovi 684,87 Eur a 9% úrok z omeškania ročne zo sumy 1.316,61 Eur od 16.11.2010 do 11.10.2011, zo sumy 1.116,61 Eur od 12.10.2011 do 10.11.2011, zo sumy 684,87 Eur od 11.11.2011 do zaplatenia, všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Odporkyňa j e p o v i n á zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania vo výške 652,50 Eur, z toho trovy právneho zastúpenia v sume 553,- Eur a iné trovy konania 99,50 Eur, k rukám právneho zástupcu navrhovateľa, do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom prvostupňový súd odporkyni uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 1.486,61 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne od 16.11.2010 až do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Súd konanie čo do istiny 173,09 Eur zastavil. Odporkyni uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania podľa opravného uznesenia v sume 414,22 Eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku, do rúk právneho zástupcu navrhovateľa.

Rozhodnutie prvostupňový súd odôvodnil právne aplikáciou ust. § 488, § 489, § 657 a § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka i § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. Vecne prvostupňový súd argumentoval tým, že výsledkami vykonaného dokazovania bolo nepochybne preukázané, najmä výpismi z účtu z banky, že odporkyni navrhovateľ na jej účet previedol dňa 23.5.2008 ako pôžičku sumu 30.000,- Sk a dňa 16.7.2008 sumu 20.000,- Sk. Z tejto istiny odporkyňa uhradila iba čiastku 173,09 Eur, ktorú zobral navrhovateľ späť a súd konanie v tejto časti s použitím § 96 O.s.p. zastavil. V zvyšku odporkyňa neprodukovala žiaden dôkaz, ktorým by preukázala úhradu žalovanej sumy navrhovateľovi. Súd bol toho názoru, že návrh bol podaný dôvodne a preto zaviazal odporkyňu k povinnosti zaplatiť navrhovateľovi

1.486,61 Eur spolu s 9% úrokom z omeškania od 16.11.2010 (deň doručenia návrhu prvostupňovému súdu, od ktorého sa navrhovateľ žalobou domáhal priznania úroku) až do zaplatenia. O náhrade trov konania súd rozhodol s použitím § 142 ods. 1 O.s.p. a navrhovateľovi priznal náhradu trov konania pôvodne rozsudkom 314,72 Eur, neskôr opravným uznesením 414,22 Eur na súdnom poplatku a trovách právneho zastúpenia za 4 úkony právnej služby.

Proti tomuto rozsudku podala odvolanie odporkyňa, podľa jeho obsahu výlučne vo vyhovujúcej časti, a domáhala sa, aby odvolací súd rozsudok (v napadnutej časti) zrušil (podľa obsahu zrejme zmenil a návrh zamietol). Poukázala na to, že k dátumu doručenia predmetného rozsudku realizovala ďalšie úhrady na účet navrhovateľa a to 12.9.2011 170,- Eur, 12.10.2011 200,- Eur a 11.11.2011 431,74 Eur, spolu 801,74 Eur, do doložila i výpismi zo svojho účtu. Zotrvávala na tvrdení, že navrhovateľovi okrem toho uhradila ďalšiu sumu, pričom poukázala na pripojený lístok podľa ktorého malo ísť o sumu 630,69 Eur s tým, že tento lístok bol vypísaný navrhovateľom. Uviedla pritom, že tento dôkaz predkladá až teraz, nakoľko súd ju oň písomne nepožiadaval, aj keď ho v liste z 13.5.2011 navrhovala.

Na výzvu odvolacieho súdu uznesením zo dňa 30.1.2012 č.k. 24Co/32/2012-71, aby odstránila vady odvolania, odporkyňa predložila doplnenie odvolania, v ktorom poukázala na to, že v predmetnom rozsudku neboli zohľadnené zaplatené čiastky bankovým prevodom tak, ako sú uvedené v odvolaní a zároveň nebola zohľadnená vrátená čiastka v hotovosti 639,69 Eur. Žiadala preto, aby odvolací súd rozsudok vo výrokovej časti zmenil tak, že odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľovi dlžnú sumu 45,82 Eur spolu s úrokom z omeškania.

Navrhovateľ odvolací návrh nepodal. K doručenému odvolaniu odporkyne predložil do spisu prostredníctvom svojho právneho zástupcu písomné vyjadrenie, ktorým navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmenil a rozhodol tak, že odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľovi 1.316,61 Eur s 9% úrokom z omeškania ročne od 16.11.2010 do zaplatenia s tým, že súd konanie čo do istiny 343,09 Eur zastaví. Zároveň sa domáhal i náhrady trov prvostupňového konania v sume 414,22 Eur, ako i odvolacieho konania v sume 78,78 Eur za 1 úkon právnej služby. Argumentoval tým, že odvolanie odporkyne je neopodstatnené, odporkyňa účelovo naťahuje súdny proces s cieľom oddialiť splnenie jej povinnosti. Pohľadávka navrhovateľa vo výške 1.486,61 Eur bola v rámci konania preukázaná. Medzi účastníkmi došlo k uzavretiu platných ústnych zmlúv o pôžičke slobodne, vážne, bez omylu, určite a zrozumiteľne, pričom zmluvy neboli uzavreté v tiesni, ani za nápadne nevýhodných podmienok a odporkyňa bola riadne spôsobilá na právne úkony. Odporkyňa ani žiadnym spôsobom nespochybňovala, že peňažnú sumu vo výške 1.659,70 Eur od navrhovateľa prevzala a uznala existenciu právneho vzťahu na základe zmlúv o pôžičke, ako aj existenciu dlhu voči navrhovateľovi. Do vyhlásenia prvostupňového rozsudku zaplatila navrhovateľovi 170,- Eur, pričom túto skutočnosť neoznámila ani navrhovateľovi, ani súdu a navrhovateľ nemal o nej vedomosť. Následne navrhovateľ fakticky späťvzal návrh i v tejto sume 170,- Eur a domáhal sa od odporkyne úhrady 1.316,61 Eur s príslušenstvom.

Na výzvu odvolacieho súdu navrhovateľ zareagoval prostredníctvom svojho právneho zástupcu podaním zo dňa 1.10.2012 (č.l. 94 a nasl. spisu), v ktorom potvrdil, že po vydaní prvostupňového rozsudku došlo zo strany odporkyne k čiastkovým úhradám dlhu dňa 12.9.2011 v sume 170,- Eur, 12.10.2011 v sume 200,- Eur a 11.11.2011 v sume 431,74 Eur, teda celkom sumy 801,74 Eur. Ku dňu vyjadrenia navrhovateľa mu naďalej dlhuje 684,87 Eur plus zákonné úroky z omeškania. Keďže odporkyňa uvedenú časť dlhu navrhovateľovi uhradila, navrhovateľ zoberal svoj návrh v časti istiny 801,74 Eur späť a navrhol, aby súd konanie v tejto časti zastavil. Navrhol teda, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zmenil tak, že odporkyňa uloží povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 684,87 Eur s 9% úrokom z omeškania ročne zo sumy 1.316,61 Eur od 16.11.2010 do 11.10.2011, zo sumy 1.116,61 Eur od 12.10.2011 do 10.11.2011 a zo sumy 684,87 Eur od 11.11.2011 až do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku, pričom v časti istiny 974,83 Eur súd konanie zastaví. Zároveň sa domáhal, aby odporkyňa bola uložená povinnosť zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania prvostupňového i odvolacieho.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 ods. 1 O.s.p.), oprávnenou osobou - účastníkom konania (§ 201 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 a § 202 O.s.p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 O.s.p.) a že odvolateľka použila zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 205 ods. 2 písm. c), d) O.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania, teda v napadnutej vyhovujúcej časti včítane závislého výroku o náhrade trov konania (§ 212 ods. 1a 2 písm.b/ O.s.p.), vo veci nariadil odvolacie pojednávanie, na ktorom zopakoval a doplnil dokazovanie a dospel k záveru, že iba z dôvodu, že odporkyňa dodatočne uhradila ďalšie časti dlhu, je nevyhnuté napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa s použitím § 220 O.s.p. zmeniť a v časti, v ktorej došlo v priebehu odvolacieho konania k čiastočnému späťvzatiu návrhu, späťvzatie návrhu pripustiť, rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť a konanie zastaviť.

Odporkyňa sa napriek riadne a včas doručeným predvolaniam ani na jedno z dvoch odvolacích pojednávaní nedostavila, svoju neúčast' vždy vopred ospravedlnila s tým, že je zamestnaná v zahraničí a nemôže sa uvoľniť, pričom súhlasila, aby odvolací súd pojednával v jej neprítomnosti. Odvolací súd preto s použitím § 101 ods. 2 O.s.p. obe pojednávania uskutočnil v neprítomnosti odporkyne.

V zmysle § 657 OZ zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu. Podľa § 658 ods. 1 pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

V konaní bolo preukázaným i nesporným, že medzi účastníkmi došlo k platnému uzavretiu ústnej zmluvy o pôžičke, na základe ktorej navrhovateľ vyplatil odporkyňi sumu spolu 50.000,- Sk. Odporkyňa v priebehu prvostupňového konania oznámila že navrhovateľovi zaplatila 173,09 Eur a v podanom odvolaní tvrdila, že zo žalovaného dlhu uhradila ďalšie tri splátky najmä dňa 12.9.2011 (krátko pred vyhlásením prvostupňového rozsudku) sumu 170,- Eur, dňa 12.10.2011 sumu 200,- Eur a 11.11.2011 431,74 Eur, spolu 801,74 Eur. Toto svoje tvrdenie zároveň i preukázala pripojením výpisom z jej účtu a doručenie peňazí na účet napokon potvrdil i navrhovateľ. V dôsledku tejto čiastočnej úhrady dlhu v priebehu konania navrhovateľ napokon i v tejto časti istiny svoj návrh zobrať späť.

V zmysle § 208 O.s.p. ak je návrh na začatie konania vzatý späť, keď už rozhodol súd prvého stupňa, ale jeho rozhodnutie nie je dosiaľ právoplatné, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie nepripustí, ak druhý účastník s tým nesúhlasí. Ak späťvzatie pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvého stupňa a konanie zastaví.

S poukazom na vyššie citované ustanovenie odvolací súd odporkyňi riadne doručil čiastočné späťvzatie zo strany navrhovateľa. Odporkyňa naň i zareagovala e-mailovým podaním, pričom nesúhlas s čiastočným späťvzatím návrhu nevyslovila. V dôsledku toho boli splnené všetky podmienky vyššie citovaného § 208 a to, že návrh na začatie konania bol vzatý späť, keď už rozhodol súd prvého stupňa, ale jeho rozsudok v dôsledku podaného odvolania nenadobudol právoplatnosť, pričom odporkyňa mala možnosť a nevyslovila nesúhlas s čiastočným späťvzatím návrhu. Odvolací súd vzhľadom na to prvým odsekom výroku tohto rozsudku späťvzatie návrhu v časti istiny 801,74 Eur pripustil, rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a konanie zastavil.

Predmetom konania tak zostala istina 684,84 Eur a navrhovateľom uplatňované príslušenstvo v podobe úroku z omeškania. Odporkyňa pritom tvrdila, že z tejto sumy uhradila odporcovi ďalšiu čiastku v rozsahu 630,69 Eur. Je pravdou, že už v priebehu prvostupňového konania v podaní zo dňa 13.5.2011 (č.l. 27 spisu) poukázala na dôkaz údajne vlastnoručne napísaný navrhovateľom, z ktorého má vyplývať koľko jej zostáva vrátiť z požičanej čiastky. Sama uznala, že táto suma podľa zápisu sa celkom nezhoduje so sumou, ktorú pôvodne uvádzala v odpore a to 20.000,- Sk t.j. 663,88,- Eur.

Z obsahu podania odporkyne vyplýva, že predmetný lístok navrhla ako dôkaz na vykonanie prvostupňového súdu. Prvostupňový súd ju ale na predloženie tohto dôkazu nevyzval a odporkyňa ho

sama z vlastnej iniciatívy do spisu nedoložila. Keďže teda tento dôkaz bol uplatnený pred súdom prvého stupňa, odvolací súd s poukazom na § 205a O.s.p. naň prihliadol a vykonal o ňom dokazovanie.

Na predložennom lístku (č.l. 53a spisu), ktorý je malým útržkom linajkového papiera je uvedené: 50.000,- Sk - 1.659,69

19.000,- Sk - 630,68

1.029,01

Pod týmto je napísaný text: účet - XXXXXXX-XXX/XXXX. Na druhej strane sú napísané slová T. a A. a pod nimi po tri číselné údaje.

Odvolací súd oboznámil navrhovateľa s týmto listinným dôkazom. Navrhovateľ po jeho obhliadnutí uviedol, že nevie, čo tento lístok znamená, písmo na ňom nie je jeho písmo, nevie čo znamenajú číselné údaje a nevie, či jeho starý účet mal také číslo, ako je uvedené na lístku. Potvrdil, že jeho dcéru A. volajú A. a T. znamená otec, ale nevie, ani čo znamenajú údaje na druhej strane lístka. I po oboznámení sa s lístkom navrhovateľ rozhodne poprel, že by mu odporkyňa okrem preukázaných súm zaplatila i sumu 630,69 Eur. Odkedy jej pôžičku poskytol mu nevrátila nič a začala splácať, až keď začal súdny spor. Právny zástupca pritom s poukazom na ťarchy na predložennom LV, uviedol, že odporkyňa bola už dlhšiu dobu v dlhoch a preto bolo veľmi nepravdepodobné, že by v roku 2009 mala na zaplatenie dlhu 630,- Eur, ako to tvrdí. Navrhovateľ teda vo svojej výpovedi rozhodne poprel jednak, že by bol autorom textu na danom lístku a tiež, že by mu bola odporkyňa uhradila predmetnú sumu 630,69 Eur.

S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd uzavrel, že odporkyňa neuniesla svoje dôkazné bremeno preukázať svoje tvrdenie, že navrhovateľovi okrem preukázaných častí zaplatila i časť dlhu v sume 630,69 Eur. Uvedený útržok, ktorý má minimálnu výpovednú hodnotu a ktorého autorstvo navrhovateľ jednoznačne poprel, sám osebe bez akéhokoľvek ďalšieho dôkazu nemá dostatočne dôkaznú silu na preukázanie tvrdenia odporkyne. Z tohto lístka totiž nie je vôbec zrejmé kto je jeho autorom, kedy a za akým účelom bol spísaný, nie je z neho zrejmé čo znamenajú jednotlivé číselné údaje, ani z neho nevyplýva skutočnosť, že by odporkyňa navrhovateľovi uhradila sumu 630,69 Eur a nebolo ani preukázané, že by číslo účtu, ktoré sa na ňom nachádza patrilo navrhovateľovi. Naviac ani tvrdenia samotnej odporkyne v priebehu konania o výške úhrady dlhu navrhovateľovi sa nezhodovali, keď pôvodne v odpore tvrdila, že mu uhradila 20.000,- Sk, teda 663,88 Eur, ktorý údaj sa nezhoduje s údajom na danom lístku. Tvrdenie odporkyne o úhrade ďalšej časti dlhu navrhovateľovi v sume 630,69 Eur, teda predloženým dôkazom nesporne a nad všetky pochybnosti preukázané nebolo a ďalšie dôkazy odporkyňa neprodukovala.

S poukazom na vyššie uvedené bolo potom dôvodným, aby vzhľadom na dodatočné úhrady dlhu odporkyňou v priebehu konania, odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa vo zvyšnej (nezastavenej) časti napadnutej vyhovujúcej časti zmenil tak, že odporkyni uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi zvyšnú časť dlhu, o ktorej nebolo v konaní preukázané, že by bola uhradená a to 684,87 Eur a zároveň tiež v zmysle § 517 ods. 2 OZ v spojení s § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. 9% úrok z omeškania zo sumy 1.316,61 Eur po odrátaní uhradenej časti 173,09 + 170,- Eur, v ktorej bolo konanie čiastočne zastavené, od 16.11.2010 (čo je dňom doručenia návrhu prvostupňového súdu odkedy sa navrhovateľ domáhal úroku z omeškania a kedy už omeškanie odporkyne bolo dané) do 11.10.2011 (keď dňa 12.10.2011 bola odporkyňou uhradená ďalšia čiastka dlhu), zo sumy 1.116,61 Eur (po uhradení ďalšej čiastky 200,- Eur dňa 12.10.2011) od 12.10.2011 do 10.11.2011 a zo sumy 684,87 Eur (po uhradení ďalšej čiastky 431,74 Eur dňa 11.11.2011) od 11.11.2011 až do zaplatenia. Odvolací súd uložil odporkyni zaplatiť predmetný dlh v paričnej lehote 3 dni v zmysle § 160 ods. 1 O.s.p.

Vo vyhovujúcej časti bol navrhovateľ úspešný a preto mu v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. v odvolacom konaní v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. vzniklo právo na náhradu trov konania voči odporkyni. V späťvzatej a zastavenej časti pre správanie odporkyne, ktorá dodatočne v priebehu konania viacerými platbami

čiasťočne žalovaný dlh uhradila, bol vzatý späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, v dôsledku čoho i v tejto časti vzniklo právo na náhradu trov konania navrhovateľovi v zmysle § 146 ods. 2 veta druhá O.s.p.

Trovy navrhovateľa spočívajú zo zaplateného súdneho poplatku za návrh vo výške 99,50 Eur a z trov právneho zastúpenia.

Trovy právneho zastúpenia navrhovateľa v prvostupňovom konaní boli prvostupňovým súdom vyčíslené správne v sume 414,22 Eur a spočívajú v odmene za 4 úkony právnej služby po 71,37 Eur - vychádzajúc z hodnoty sporu 1.486,61 Eur (po čiastočnom späťvzatí v sume 173,09 Eur) v dôsledku čoho za jeden úkon právnej služby prislúcha advokátovi navrhovateľa odmena v zmysle § 10 ods. 1 vyhl. MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v sume 71,37 Eur. V prvostupňovom konaní právny zástupca poskytol navrhovateľovi súdom prvého stupňa uznané 4 úkony právnej služby a to prevzatie veci, podanie návrhu, vyjadrenie k odporu a účasť na prvostupňovom pojednávaní, odmena tak predstavuje spolu 285,48 Eur. Okrem toho v zmysle § 16 ods. 3 cit. vyhl. prislúcha advokátovi navrhovateľa i tzv. režijný paušál vo výške 1/100 výpočtového základu za každý úkon právnej služby, čo za 2 úkony v roku 2010 predstavovalo 7,21 Eur, t.j. 14,42 Eur a za 2 úkony poskytnuté v roku 2011 po 7,41 Eur, spolu 14,82 Eur. Trovy právneho zastúpenia v prvostupňovom konaní tak predstavujú sumu 314,72 Eur, k čomu je potrebné pripočítať súdny poplatok 99,50 Eur, čo spolu činí 414,22 Eur.

V odvolacom konaní si navrhovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu uplatnil odmenu za 2 úkony právnej služby a to účasť na odvolacích pojednávaniach dňa 24.10.2012 a 21.11.2012 v sume po 71,37 Eur - ako bola vyčíslená vyššie a ku každému z týchto úkonov režijný paušál v roku 2012 po 7,63 Eur. Odmena za úkony právnej služby potom predstavuje sumu 158,- Eur. Advokátovi navrhovateľa v zmysle § 15 písm. b) a § 17 cit. vyhl. vznikol nárok tiež na náhradu za stratu času náhradu vo výške 1/60 výpočtového základu za každú aj začatú polhodinu, čo predstavovalo v roku 2012 12,71 Eur. Keďže cesta zo sídla advokáta do miesta pojednávania odvolacieho súdu z Trnavy do Galanty a späť trvá spolu cca 1 hodinu, za dve pojednávania to boli 4 polhodiny po 25,42 Eur, predstavuje náhradu za stratu času spolu 50,84 Eur. Okrem toho advokátovi navrhovateľa v zmysle § 15 písm. a) a § 16 ods. 4 cit. vyhl. prislúcha tiež náhrada hotových výdavkov v podobe cestovného, ktoré pozostáva jednak zo základnej náhrady za 1 kilometer jazdy podľa Zákona o cestovných náhradách č. 283/2002 Z.z. v spojení s opatrením č. 181/2008 vo výške 0,183 Eur za 1 kilometer. Vzdialenosť z Trnavy do Bratislavy je 28 kilometrov a pri absolvovaní 4 ciest na dve pojednávania spolu 108 kilometrov. Základná náhrada potom predstavuje sumu 19,76 Eur (108 kilometrov x 0,183 Eur). Advokát má v zmysle ostatne citovaného ustanovenia nárok tiež na náhradu výdavkov za spotrebované pohonné hmoty, ktoré pri danej vzdialenosti 108 kilometrov a priemernej uplatnenej priemernej spotrebe vozidla 5,9 litra na 100 kilometrov (podľa technického preukazu 6,0 l/100km) predstavujú spotrebu 6,37 litra, ktorá pri pokladničnom doklade preukázanej cene benzínu 95N 1,519 Eur/1 liter v rozhodnom období predstavuje sumu 9,68 Eur. Náhrada hotových výdavkov - cestovného je potom spolu 29,44 Eur. Trovy odvolacieho konania s poukazom na vyššie uvedené celkovo predstavujú sumu 238,28 Eur.

Trovy právneho zastúpenia navrhovateľa v celom konaní tak predstavujú 553,- Eur a náhrada za súdny poplatok za návrh uhradený navrhovateľom 99,50 Eur, spolu všetky trovy 652,50 Eur.

S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd potom odporkyni uložil i povinnosť zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania (prvostupňového i odvolacieho) spolu vo výške 652,50 Eur, ktorú vo výroku s poukazom na ust. § 151 ods. 8 O.s.p. rozčlenil osobitne na trovy právneho zastúpenia 553,- Eur a iné trovy 99,50 Eur. Náhradu trov uložil odporkyni súd zaplatiť navrhovateľovi k rukám právneho zástupcu navrhovateľa (§ 149 ods. 1 O.s.p.), do troch dní od právoplatnosti rozsudku (§ 160 ods. 1 O.s.p.).

Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je možné podať odvolanie.